

OOSTKAMP, OPENING WARANDEPUTTEN, 24 MEI 2003

TOESPRAAK DOOR GILBERT BOSSUYT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Dames en heren,

Al gebiedt de bescheidenheid en de aanwezigheid van collega Landuyt me dit te bevestigen, noch te ontkennen, volgens sommige organisatoren van feestelijkheden krijgt de belangrijkste gast als laatste het woord. Mij valt dus een grote eer te beurt, maar de medaille heeft echter ook een keerzijde : waarmee kan ik het geachte publiek nog boeien, nu alles al op zulk een eloquente wijze verwoord werd door de voorgaande sprekers?

Hier laat ik liever de natuur tot ons spreken, in plaats van zelf het hoge woord te voeren. Sta mij toe daarom met u slechts enkele beknopte gedachten te delen, want op de eerste plaats zijn we allen hier om straks dit prachtige gebied in te wandelen.

Het is niet ondenkbaar dat de toevallige passant zich wel eens zou kunnen afvragen wat de minister van Mobiliteit en Openbare Werken komt doen bij de opening van een natuurproject. In een nog niet zo ver verleden liet hij immers geen voetafdruk in de bos- en weidegrond na, maar trok hij er eerder een betonspoor door. Het is misschien een cliché-beeld, maar het komt toch ergens vandaan, nietwaar?

De tijden zijn gelukkig drastisch veranderd. Wie weet worden we ooit nog geassocieerd met natuurbehoud en -ontwikkeling! Laat dat onze ambitie zijn. En die hoeft niet te botsen met onze mobiliteitsplannen en openbare

werken-programma's, in tegendeel. We zijn er ons immers van bewust dat elke infrastructurele ingreep een impact heeft op het milieu en de landschappelijke omgeving. Meer en meer houden we daar al van in de voorbereidende fase expliciet rekening mee. Dit geldt bij uitstek voor onze projecten met betrekking tot de waterwegen. De waterwegen moeten altijd benaderd worden vanuit een mobiliteitsinvalshoek en een ecologische invalshoek. Ik verwijs bijvoorbeeld naar onze visie op de ontwikkeling van het Schelde-estuarium, waarbij we toegankelijkheid en waterbeheersing hand in hand laten gaan met natuurontwikkeling. Ik verwijs ook naar de bouw van de tweede sluis in Evergem, in het kader waarvan we een natuurontwikkelingsprogramma hebben opgezet voor de oude zandwinningsput "Het Leeuwenhof".

Een blik op de geschiedenis van deze site, leert ons dat ook het terrein van de Warandeputten deze twee aspecten in zich verenigt. Bij de bouw van de beweegbare brug, werd het terrein gebruikt voor de oprit van de noodbrug en nadien voor de berging van de grond van de verbredingswerken aan het kanaal. Op het lager gelegen, weinig doorlatend leem- en kleigedeelte, stagneerde op korte tijd regenwater, wat de kiem was voor spontane natuurontwikkeling en de voorbode van de huidige grote plas in het gebied. Daarom dit gebied uiteindelijk zo waardevol is vanuit ecologisch en landschappelijk oogpunt, werd al uitvoerig toegelicht.

Belangrijk is dat we, in plaats van het lagere gedeelte verder op te vullen met grond uit de verbredingswerken, zoals toegelaten werd door de bouwvergunning, ervoor gekozen hebben om hier een natuurontwikkelingsproject te realiseren.

De inspiratie voor dit project werd voornamelijk door het Instituut voor Natuurbehoud aan de administratie van de waterwegen aangeleverd. Deze samenwerking is niet nieuw, getuige onder andere verschillende initiatieven langs het kanaal Gent-Brugge zoals de afwerking van de oevers van de nieuwe doorsteek te Beernem, met betere kansen voor natuurontwikkeling.

Ik vermoed dat biologen en ingenieurs niet altijd dezelfde taal spreken, wat de samenwerking er niet op vergemakkelijkt, maar het resultaat suggereert op zijn minst dat iedereen die hieraan heeft meegewerkt, dat met de nodige wilskracht en passie heeft gedaan. Aan elk van hen daarom mijn welgemeende dank. Ik ben ervan overtuigd dat De Warandeputten een grote meerwaarde zal creëren voor zowel de natuur, de plaatselijke bevolking als passerende recreanten.

Wat de aanzienlijke investering van 435.000 EURO in het project betreft, vind ik dat die absoluut verantwoord is. Met dit budget maken we werk van de herinrichting van de Warandeputten en de Leiemeersen, en pakken we de sanering aan van een oud huisvuilstort en van verontreinigde gronden. Deze inspanningen komen allemaal ten goede van Moerbrugge en omgeving.

Ik mag dus besluiten dat wat in oorsprong een mobiliteitsproject was, geleid heeft tot een integrale kwaliteitsverbetering van de omgeving. We hopen dat velen met ons van dit nieuw gevormde landschap zullen genieten.